

Dystrybuanta i gęstość prawdopodobieństwa sygnałów losowych

Aleksandra Górka

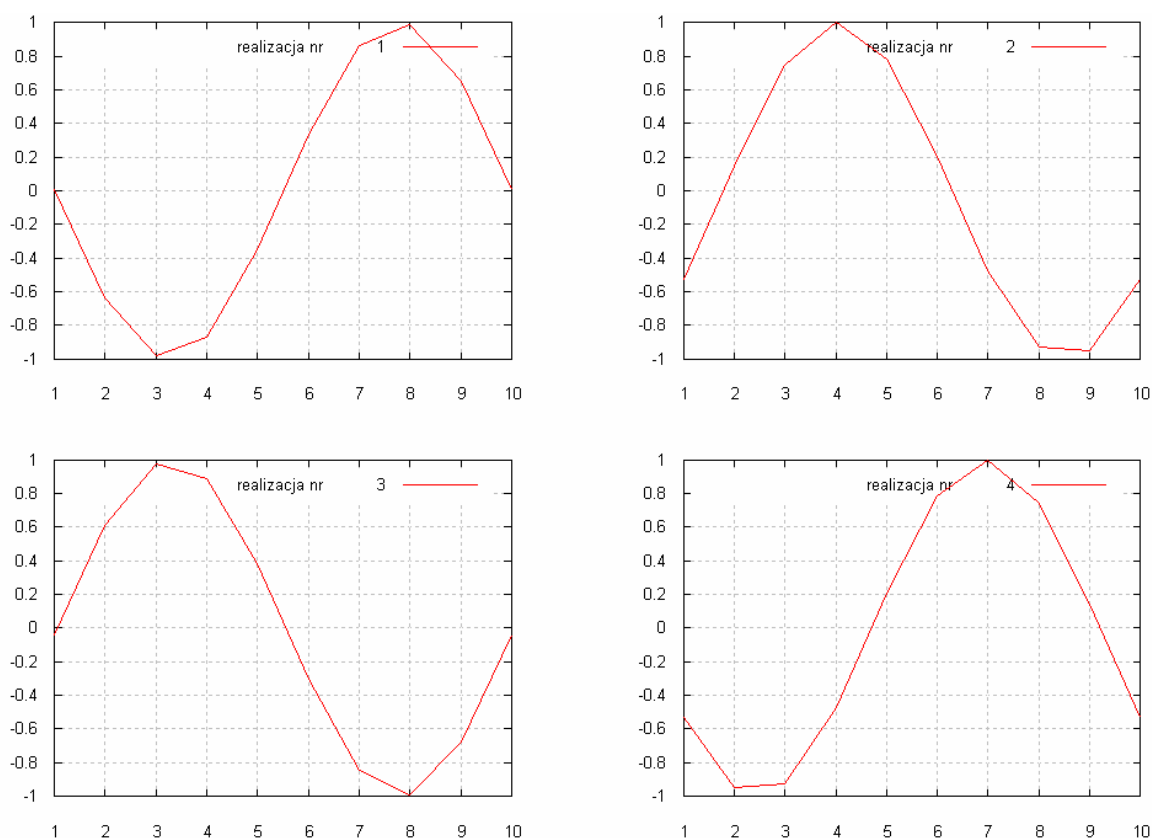
1. Gęstość prawdopodobieństwa i dystrybuanta

1.1 Skrypt `histogramy1.m`

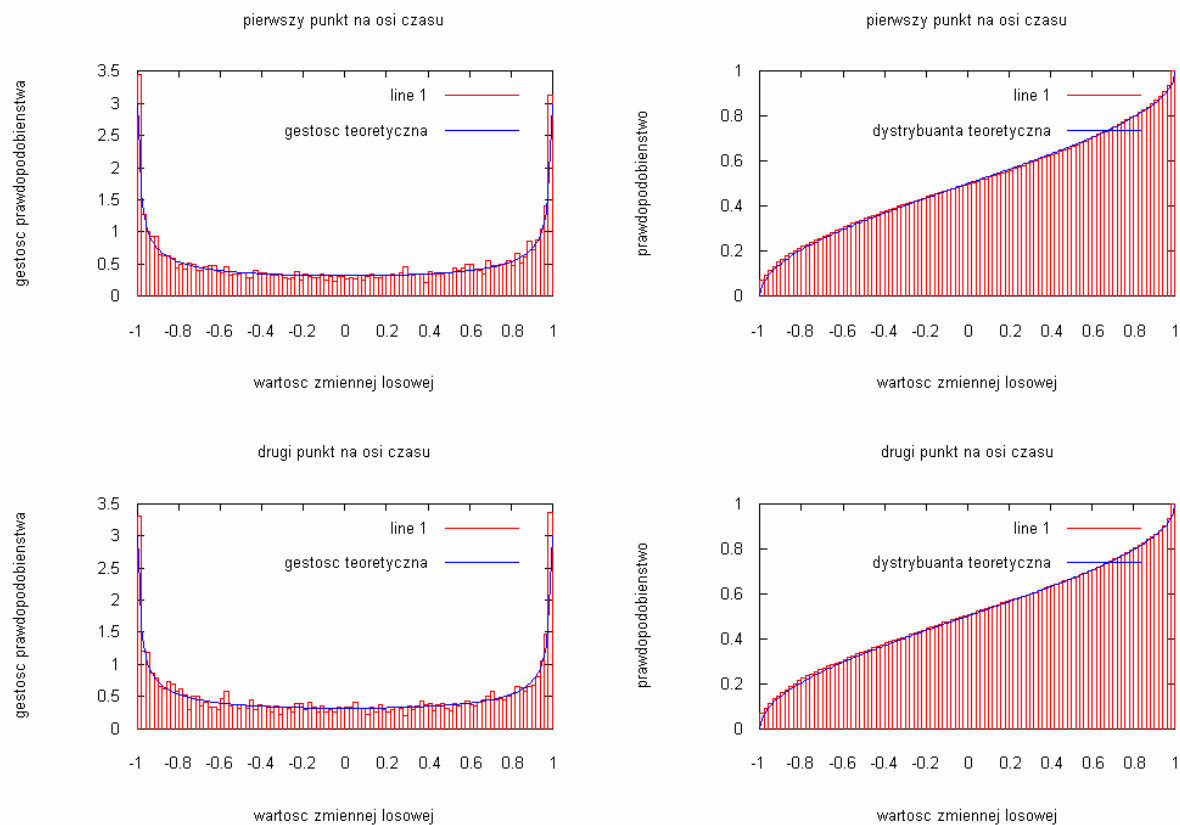
Estymaty rozkładu prawdopodobieństwa i dystrybuanty I-szego rzędu
procesu $y = \sin(2\pi f t + \phi)$,
gdzie ϕ to zmienna losowa o rozkładzie jednostajnym na przedziale $[-\pi, \pi]$.

$N=5000$;   liczba obserwacji
 $n=100$;   ilość przedziałów obliczania histogramu
długość analizowanego sygnału = 10

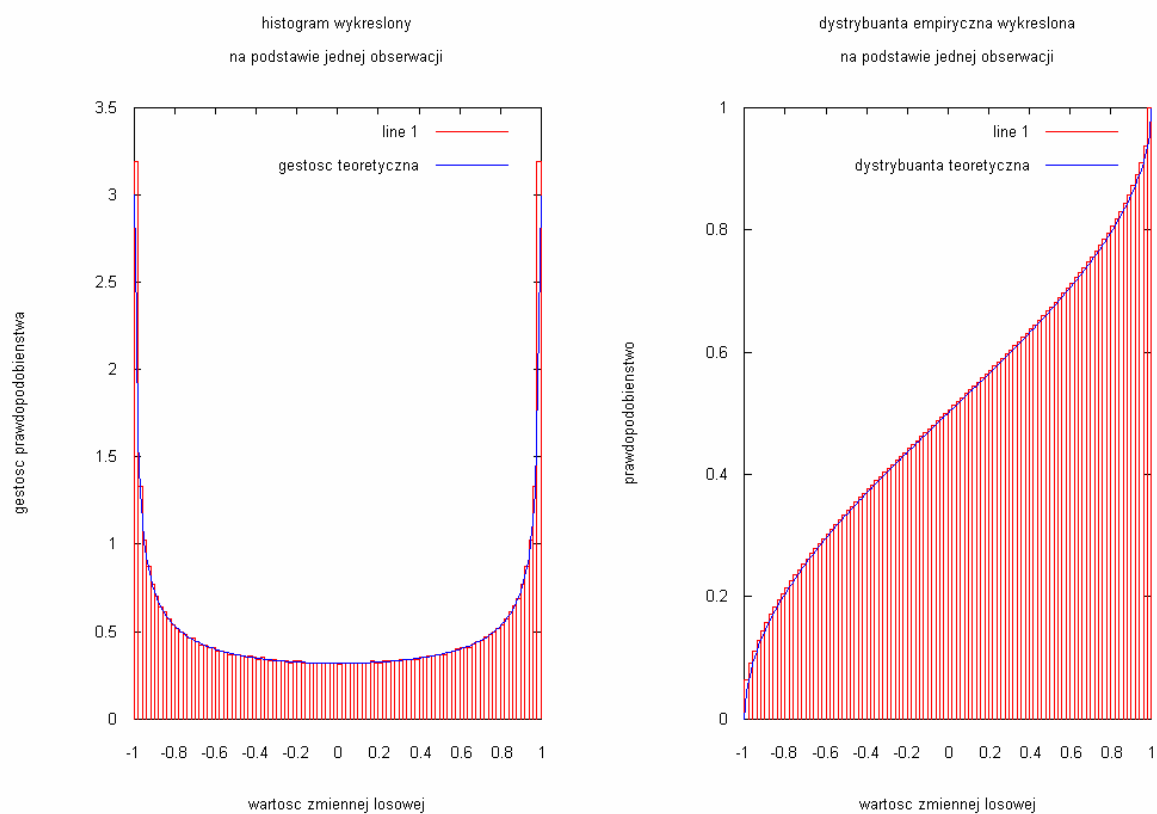
Pierwsze uruchomienie skryptu

Wyk.1. Generacja wielu (wizualizacja 4-ech) obserwacji

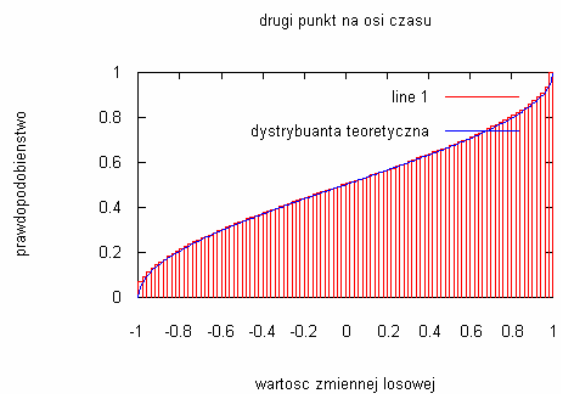
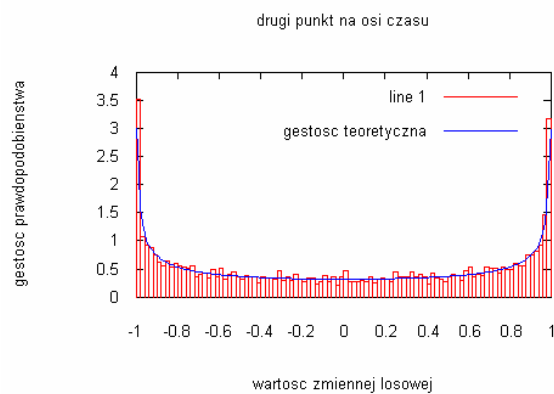
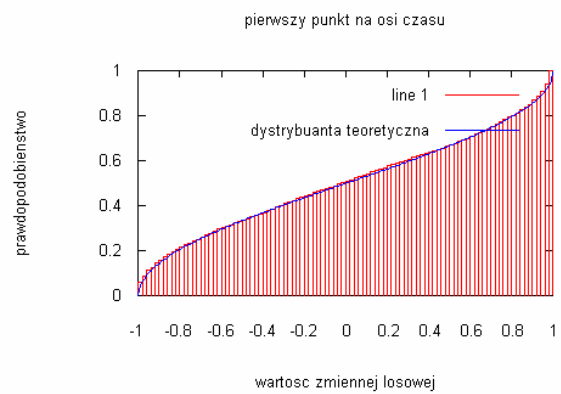
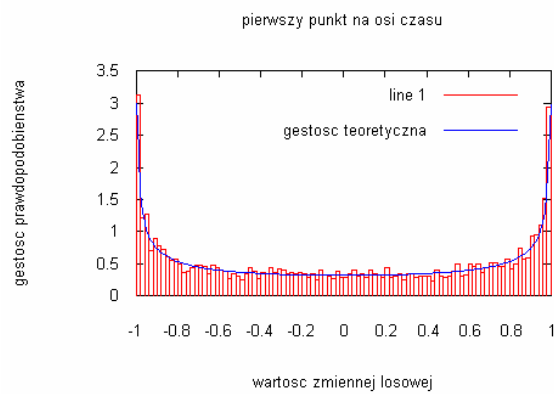
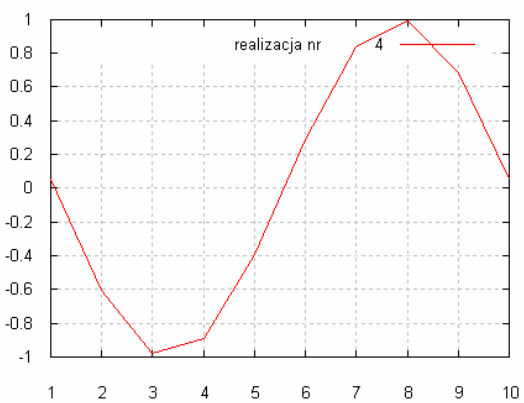
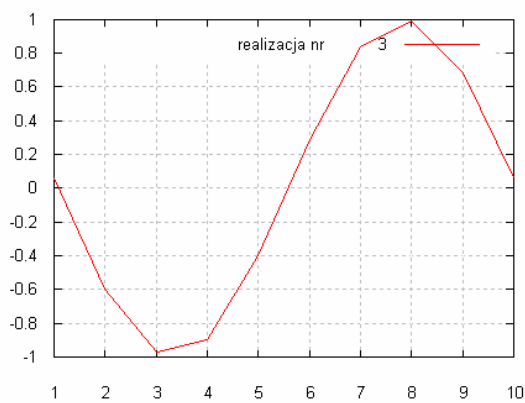
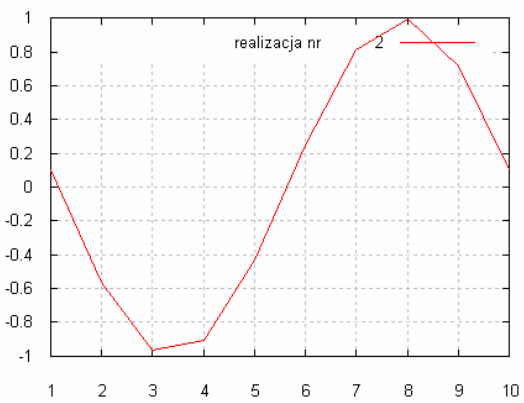
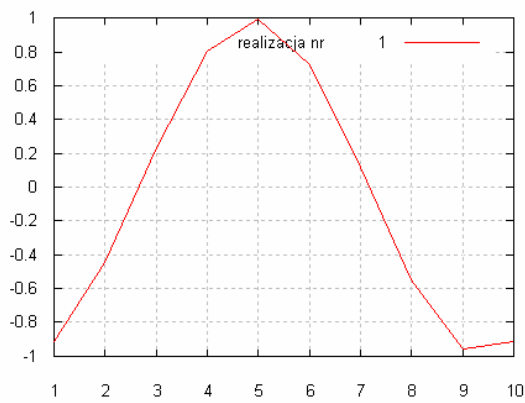

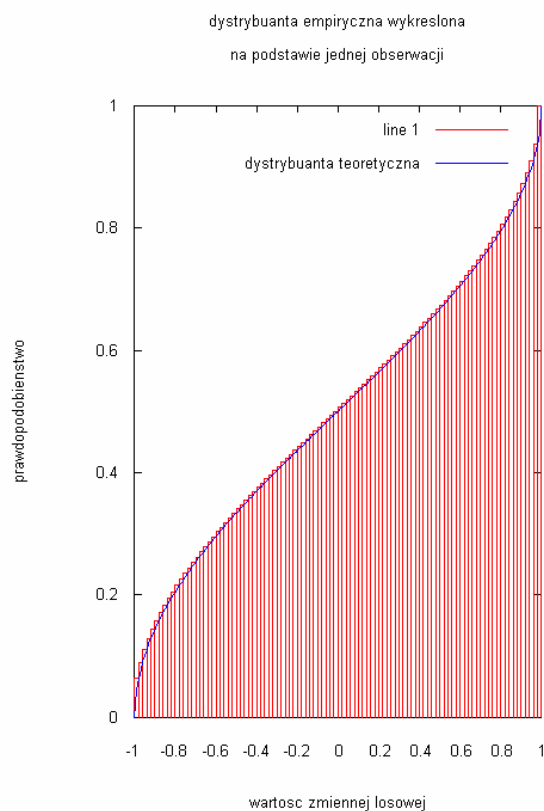
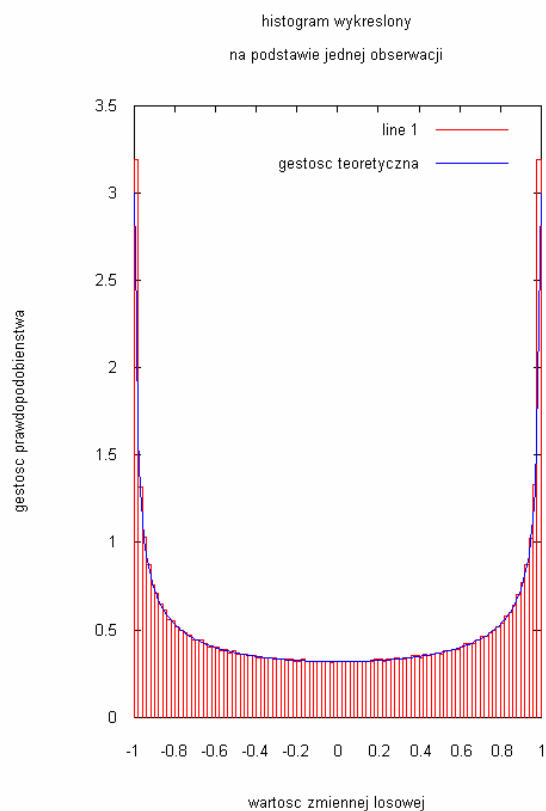
Wyk.2. Histogramy w wybranych punktach dyskretnej osi czasu ($t_1=2$; $t_2=7$)

Wyk.3. Histogram na podstawie jednej obserwacji ($N=5000$ długość obserwacji)

Drugie uruchomienie skryptu

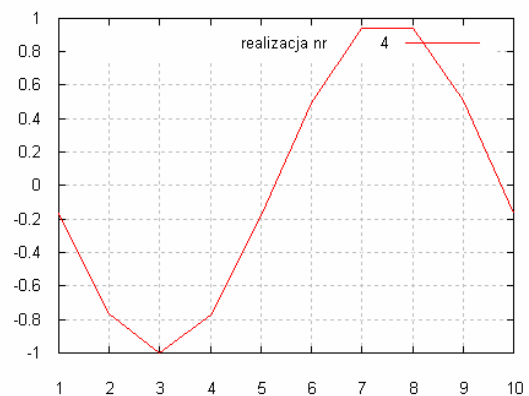
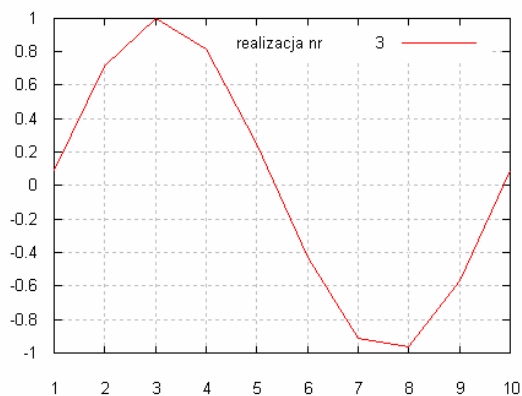
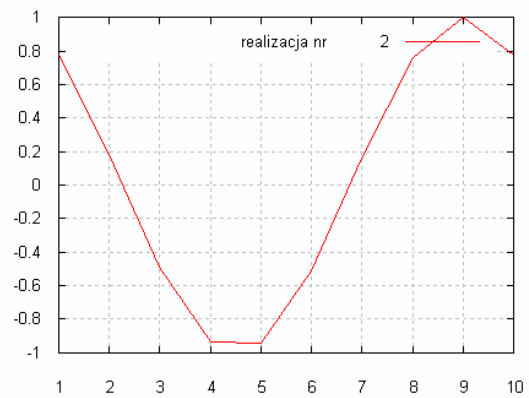
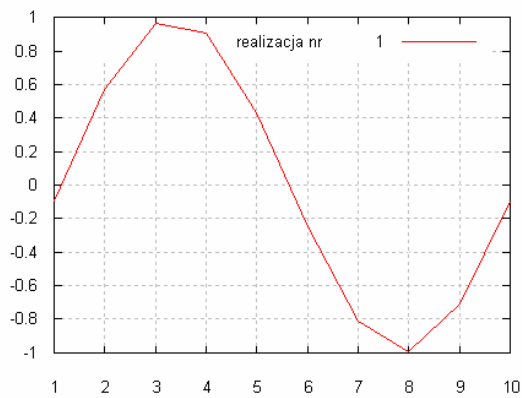

Przy wielokrotnym uruchamianiu skryptu, wygenerowane obserwacje różniły się w zależności od parametru ϕ . Jednak rozkłady gęstości oraz prawdopodobieństwa uzyskaliśmy prawie takie same, zarówno na podstawie wielu punktów na osi czasu jak i dla jednej obserwacji.

Zadanie

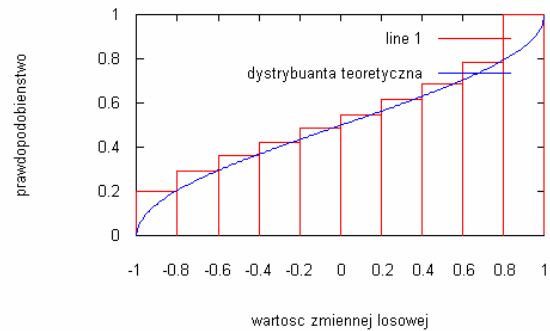
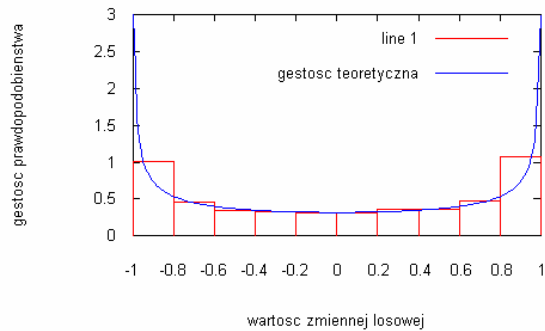
Wpływ parametrów estymacji na uzyskiwane estymaty.

Trzecie uruchomienie skryptu (zmiana ilości przedziałów obliczania histogramu, $n=10$)

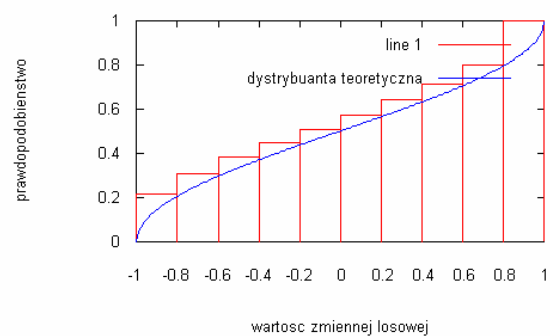
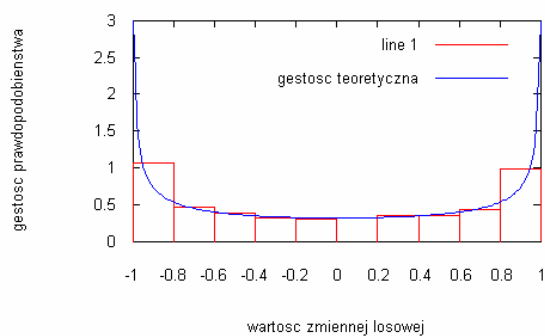
pierwszy punkt na osi czasu

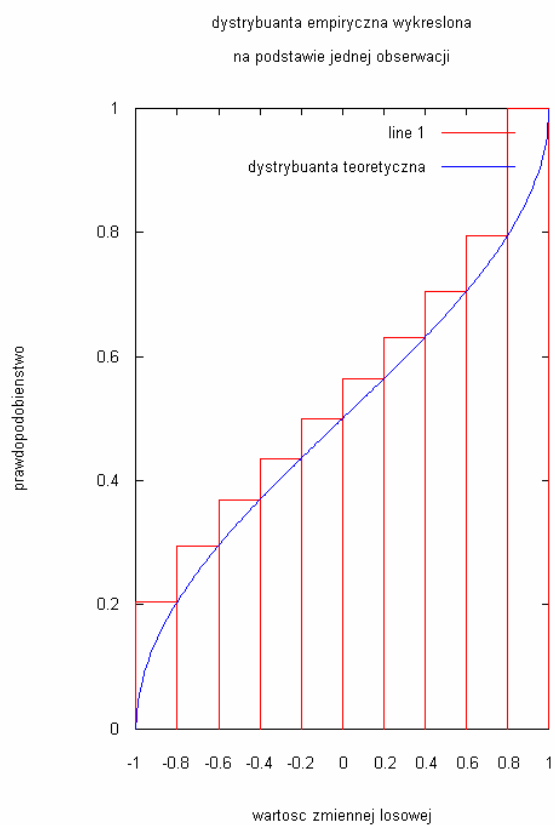
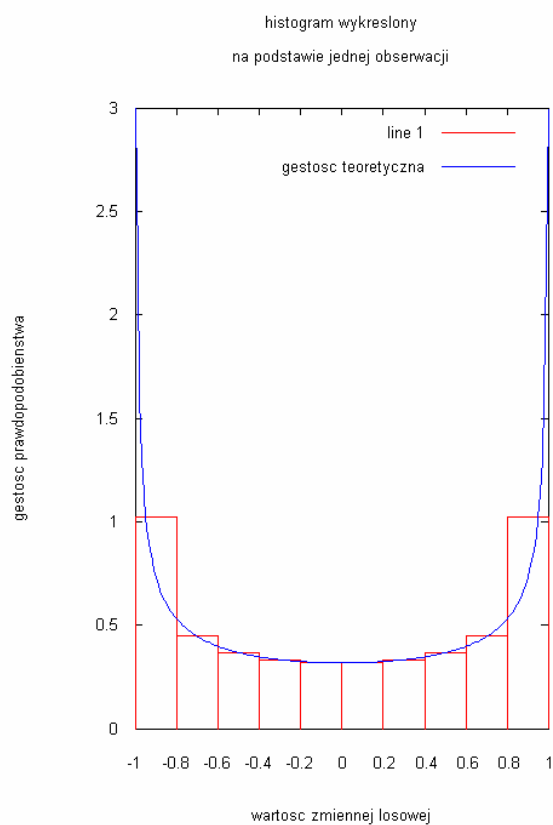
pierwszy punkt na osi czasu

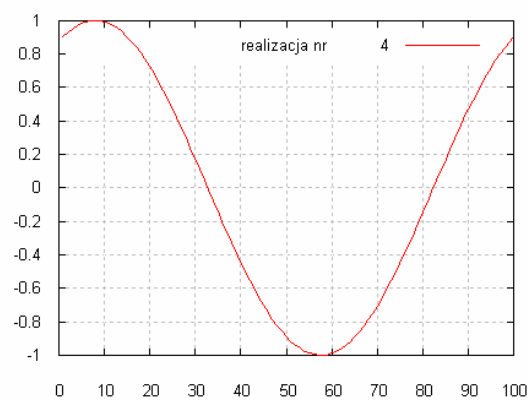
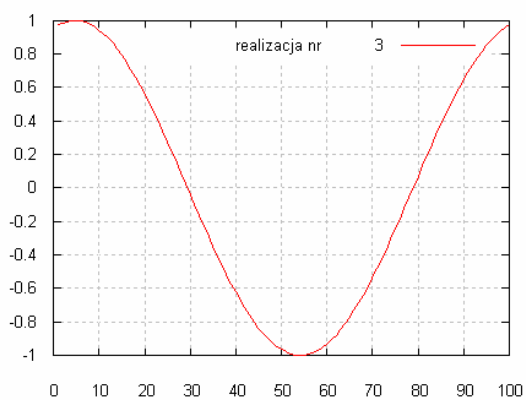
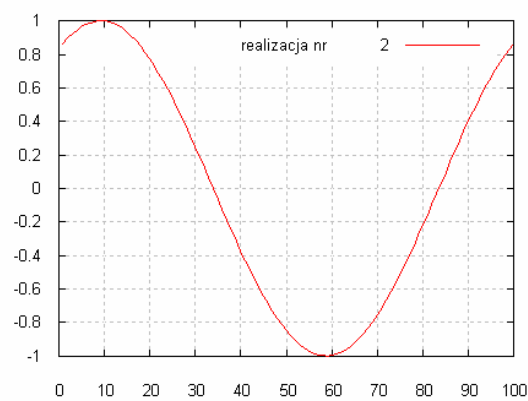
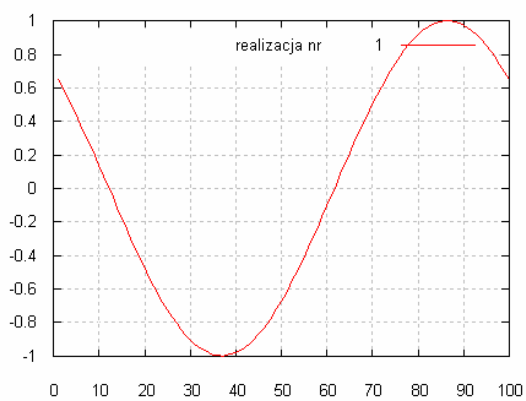
drugi punkt na osi czasu

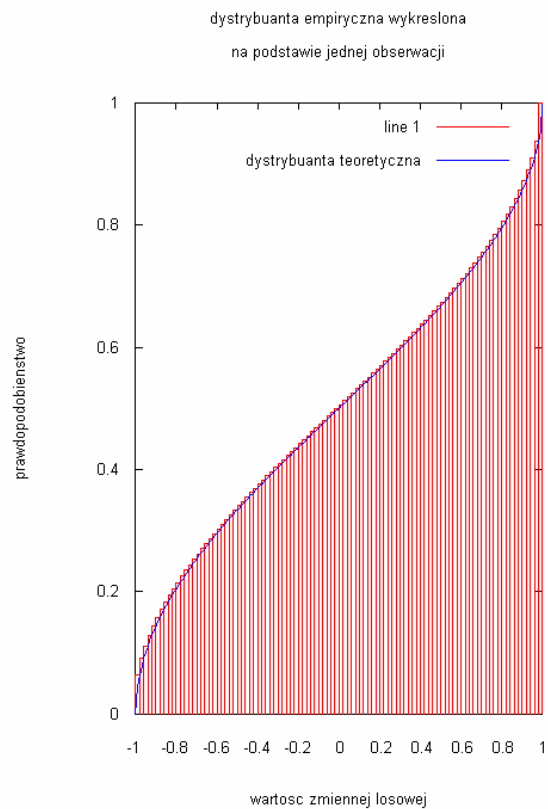
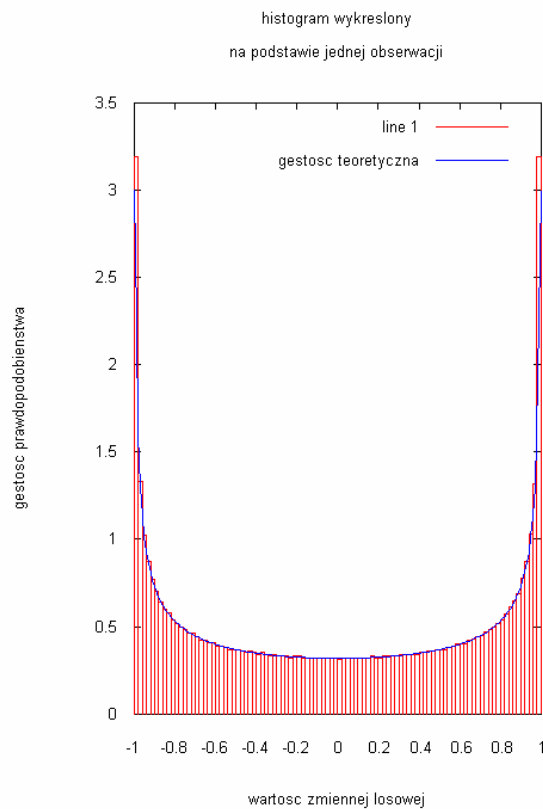
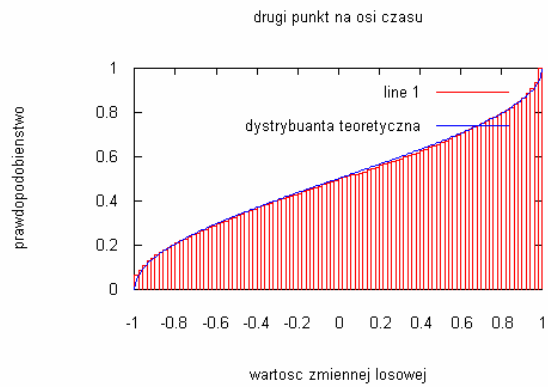
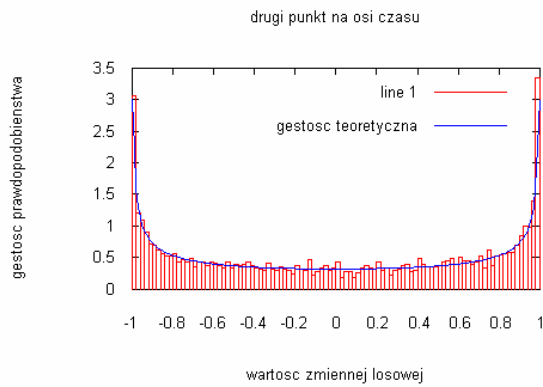
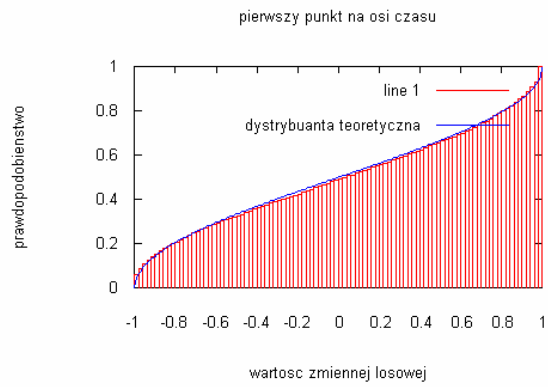
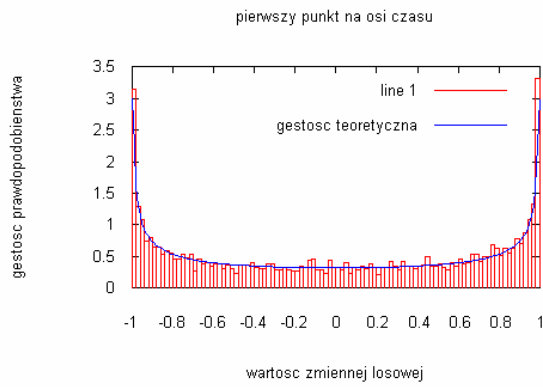
drugi punkt na osi czasu

Czwarte uruchomienie skryptu (zmiana długości analizowanego sygnału, dł.=100)

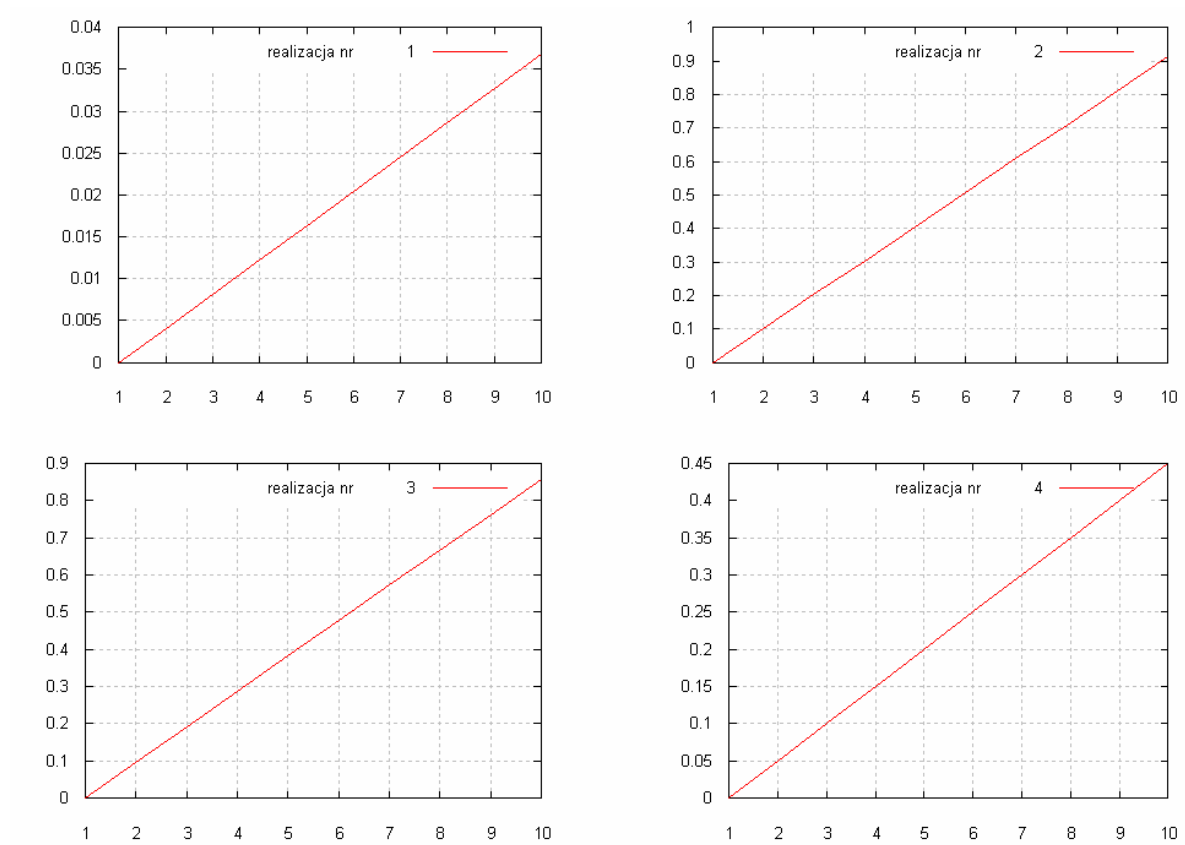
Zmniejszenie ilości przedziałów obliczania histogramu prowadziło do zniekształcenia przebiegów gęstości oraz prawdopodobieństwa, natomiast zwiększenie długości analizowanego sygnału polepszyło dokładność z jaką wyznaczono gęstość i prawdopodobieństwo, poprzez dostępną większą liczbę próbek sygnału.

1.2 Skrypt `histogamy2.m`

Estymaty rozkładu prawdopodobieństwa i dystrybuanty I-szego rzędu procesu $y=\alpha \cdot t$,
gdzie α to zmienna losowa o rozkładzie jednostajnym na przedziale $[0,1]$,
zakres obserwacji $t=[0,1]$.

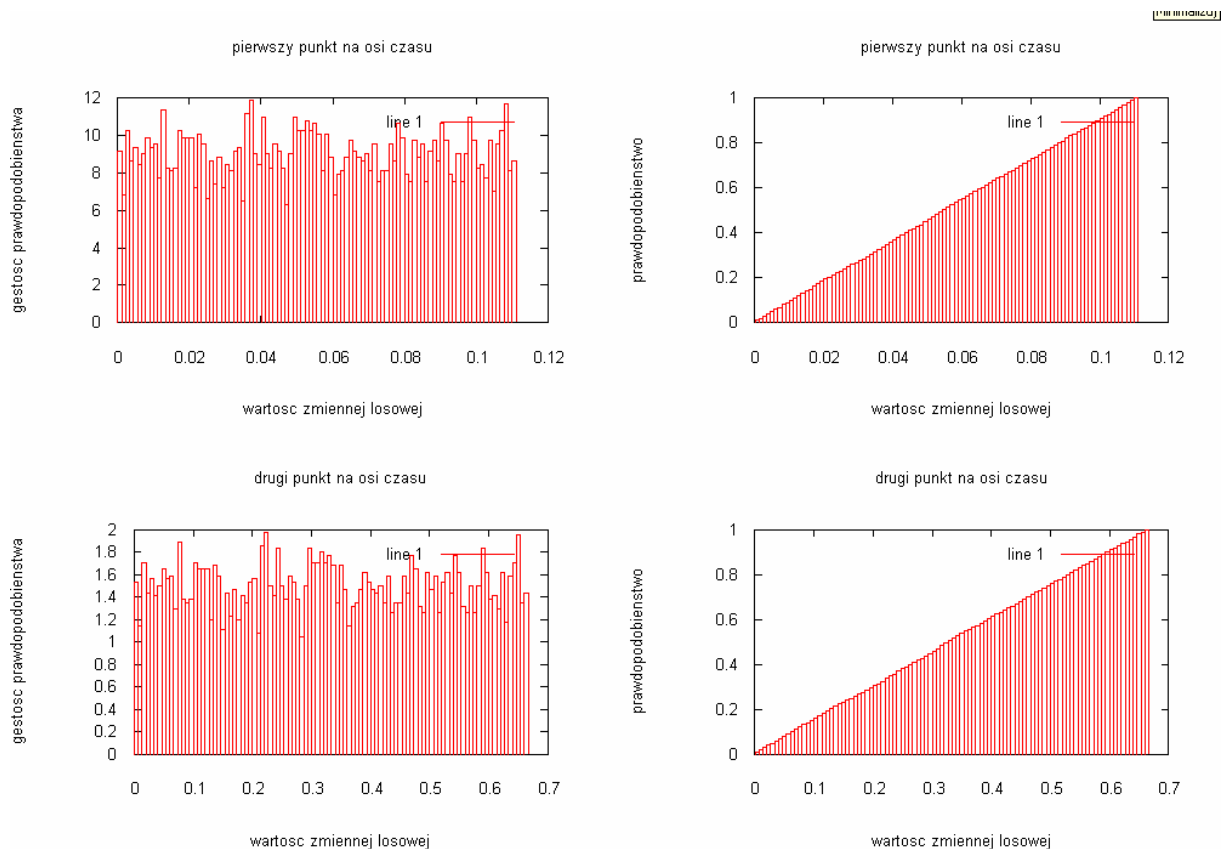
$N=5000$;   liczba obserwacji

Pierwsze uruchomienie skryptu

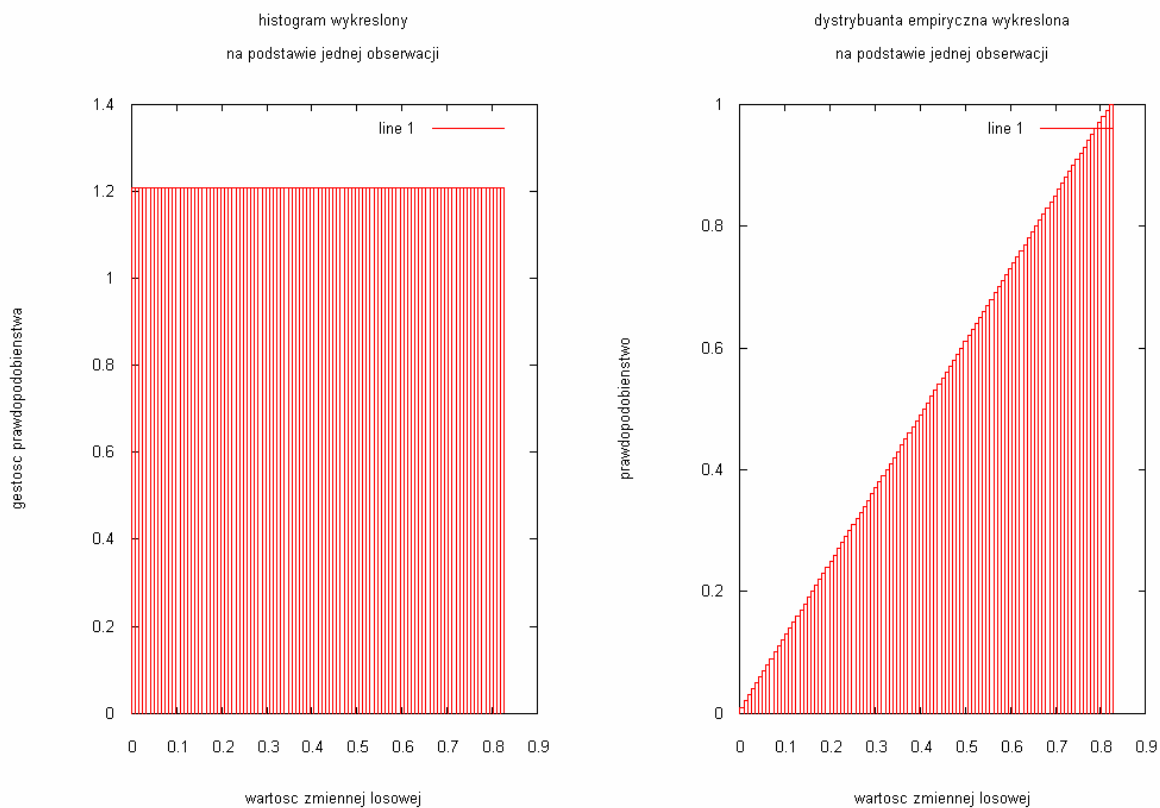

Wyk.1. Generacja wielu (wizualizacja 4-ech) obserwacji

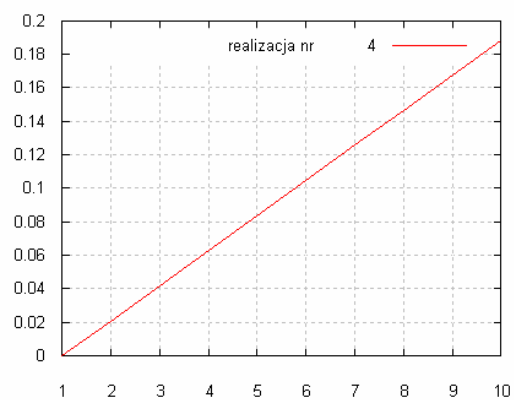
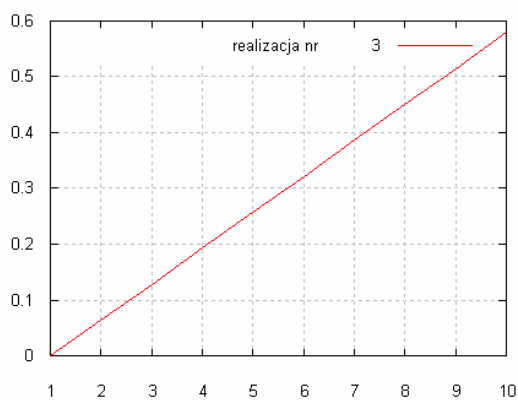
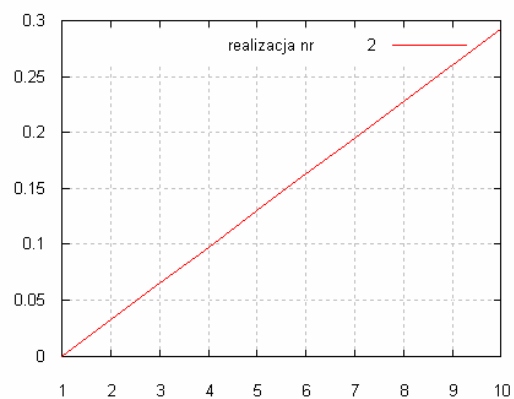
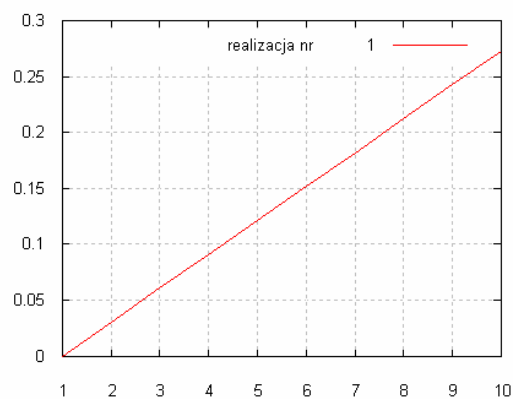

Wyk.2. Histogramy w wybranych punktach dyskretnej osi czasu ($t_1=2$; $t_2=7$)

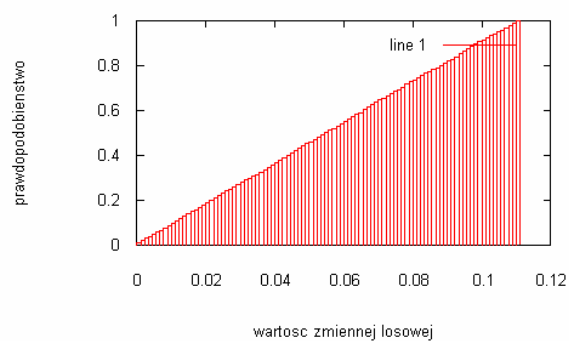
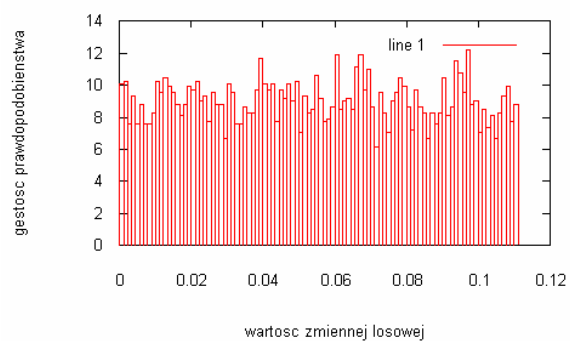
Wyk.3. Histogram na podstawie jednej obserwacji ($N=5000$ długość obserwacji)

Drugie uruchomienie skryptu

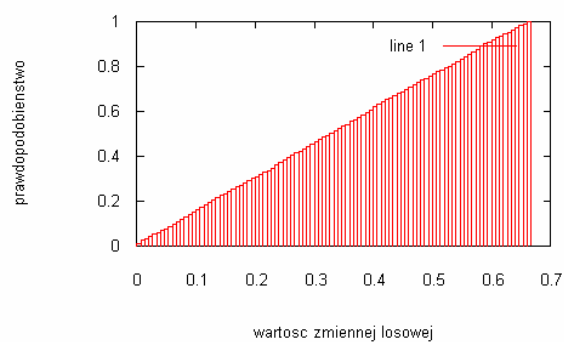
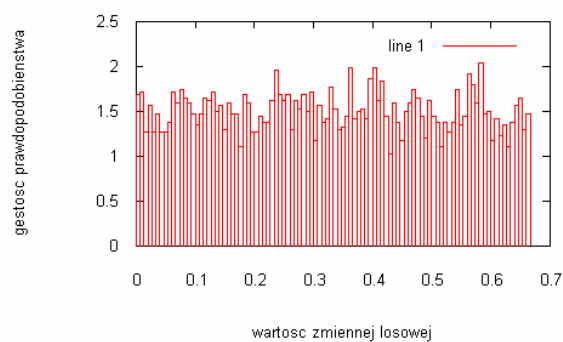
pierwszy punkt na osi czasu

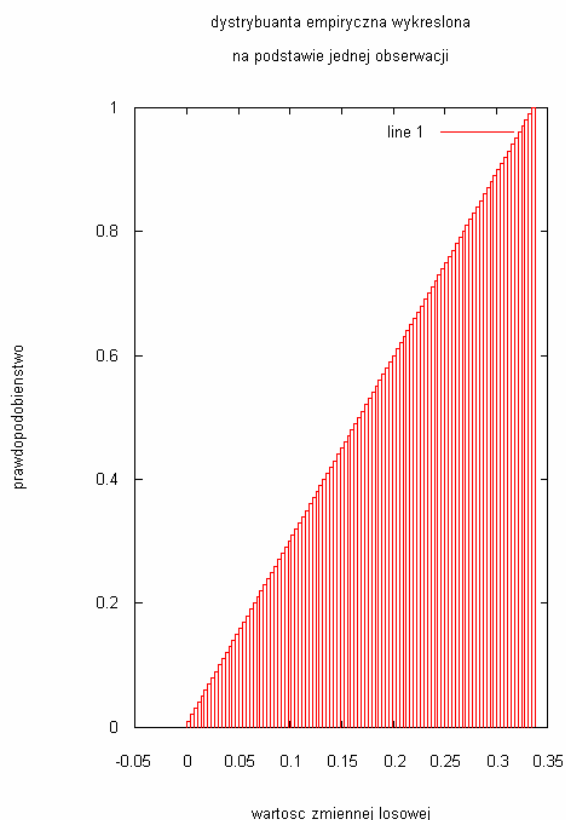
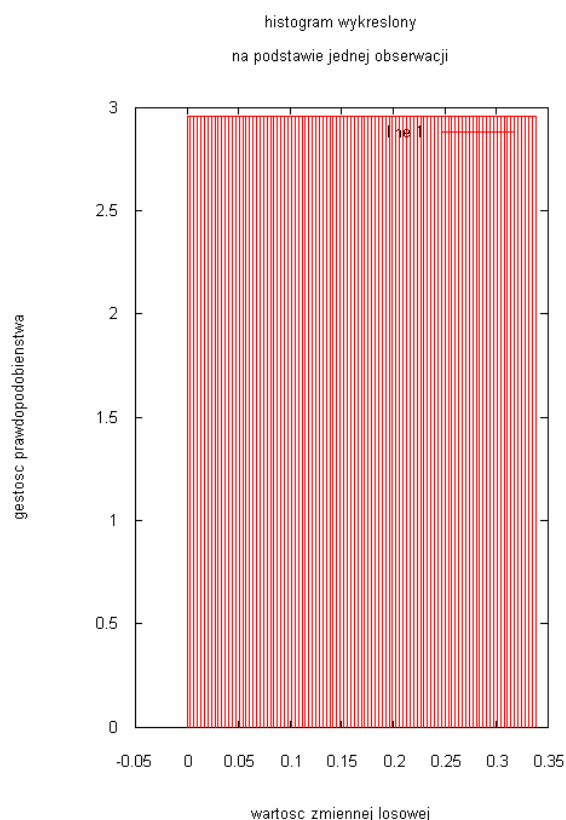
pierwszy punkt na osi czasu

drugi punkt na osi czasu

drugi punkt na osi czasu

Wygenerowane obserwacje różnią się w zależności od wylosowanego parametru α .

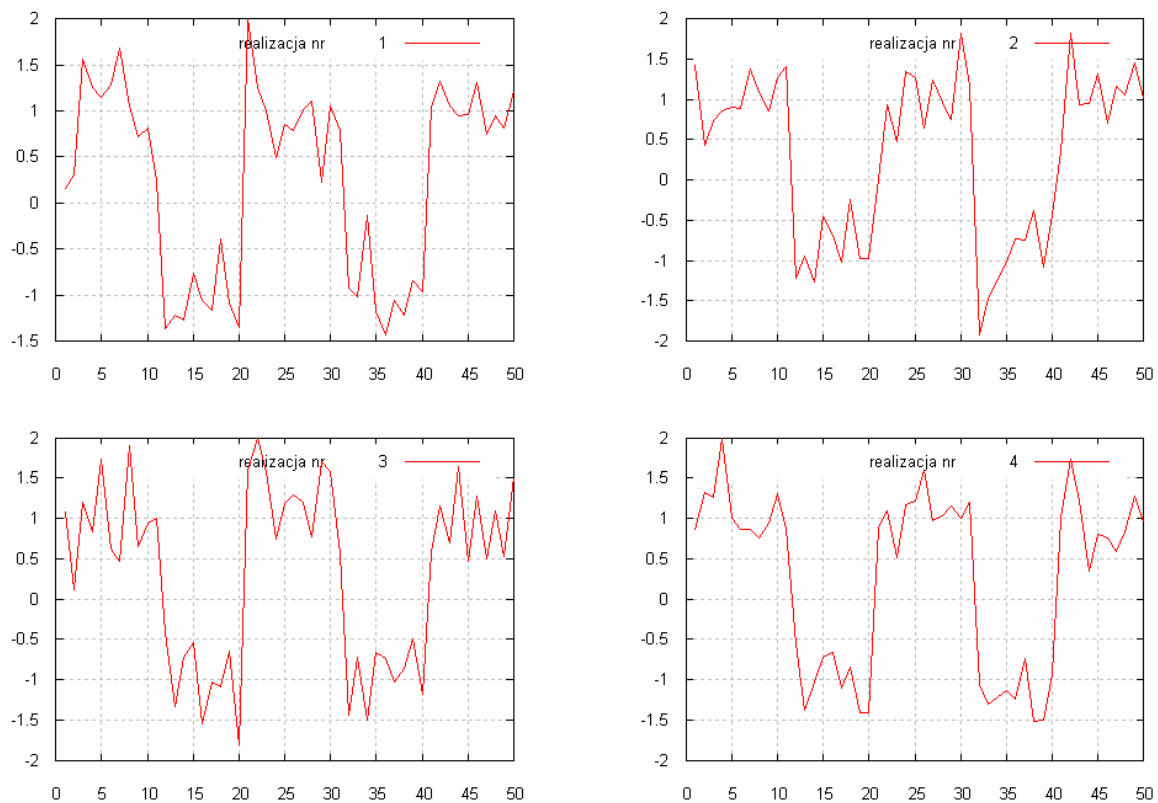
Obserwując histogramy w wybranych punktach dyskretnej osi czasu można zauważyć, że gęstość prawdopodobieństwa dla poszczególnych przypadków różniła się wartościami, jednak prawdopodobieństwo było jednakowe dla poszczególnych procesów.

Natomiast gęstość i prawdopodobieństwo wyznaczone na podstawie jednej tylko obserwacji różnią się dla obu procesów.

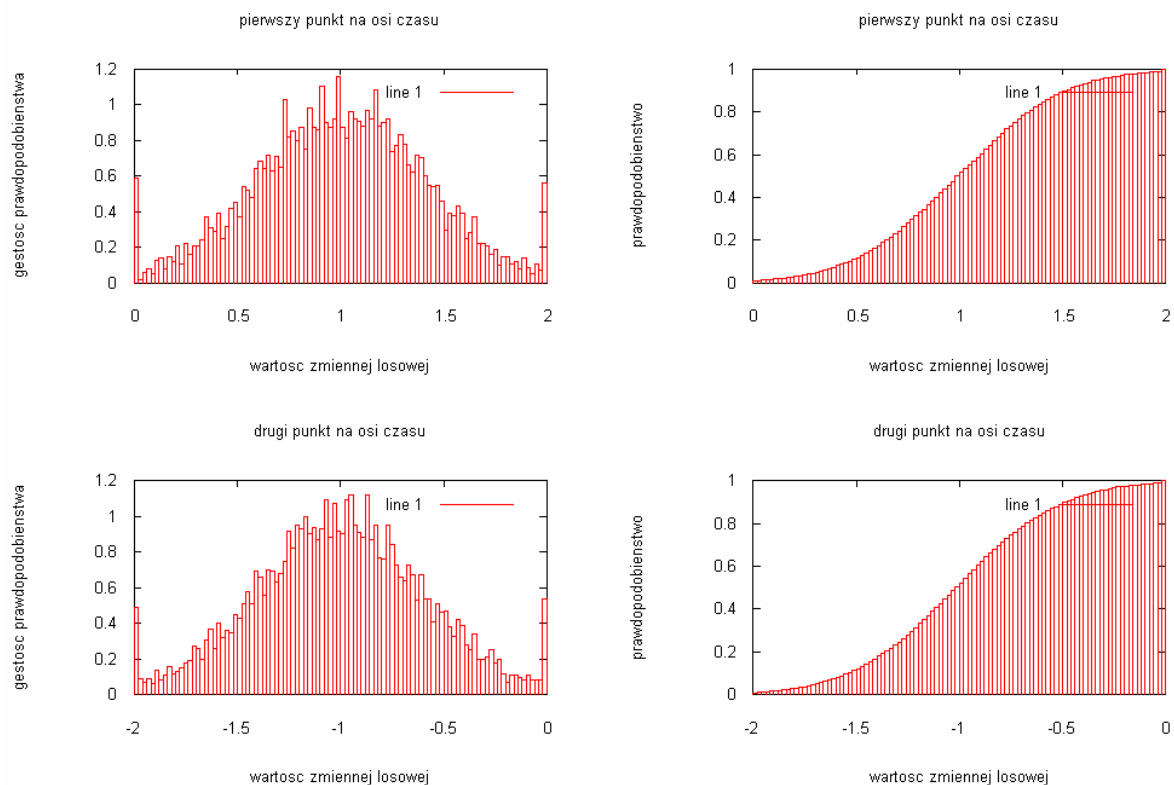
Z analizy wykreślonych histogramów wynika, że badany sygnał jest ergodyczny a tym samym stacjonarny.

3. Rozkład prawdopodobieństwa sumy sygnałów

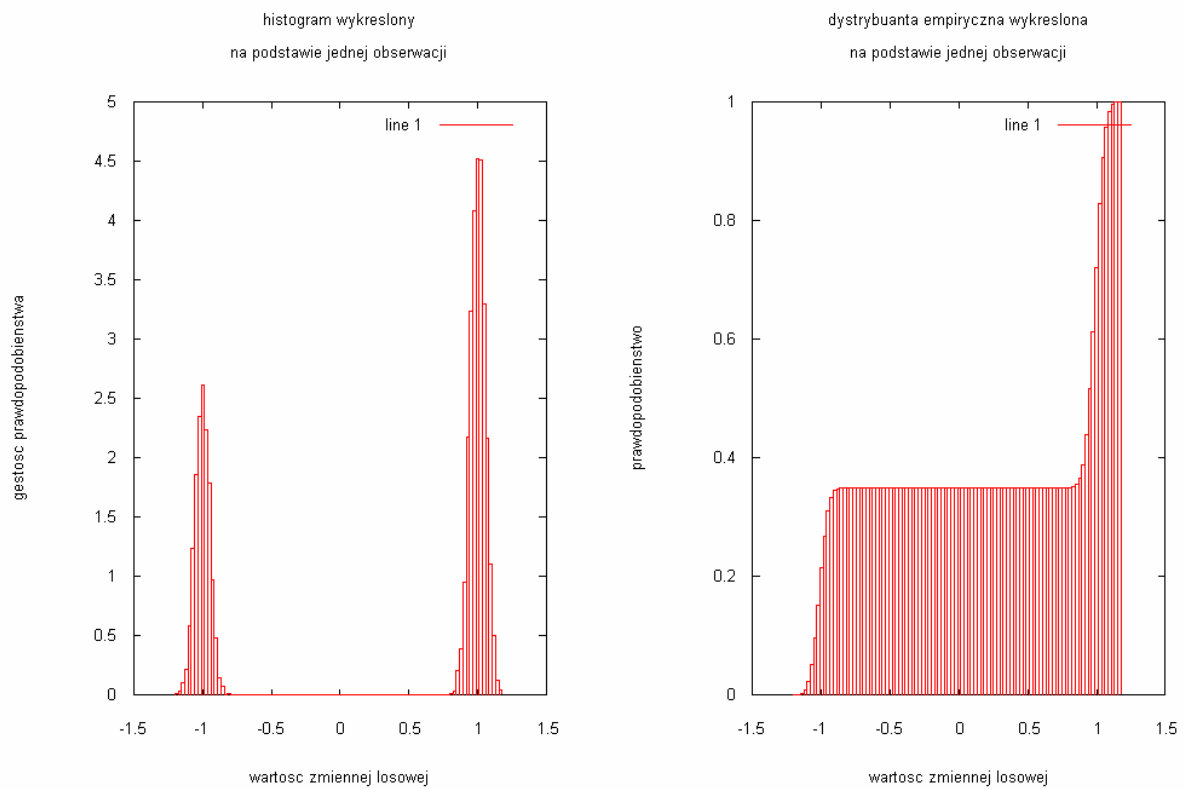
Przykład sumy sygnałów prostokątnego i szumu gaussowskiego.

Wyk.1. Generacja wielu (wizualizacja 4-ech) obserwacji

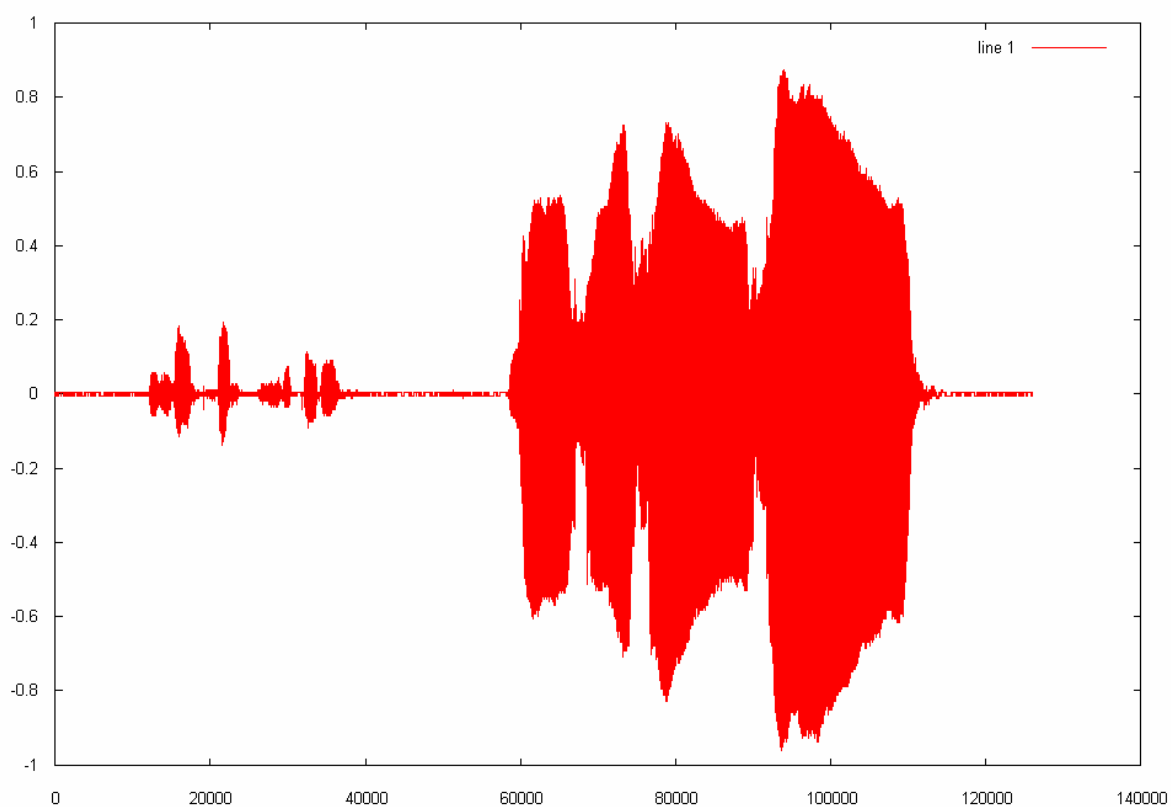
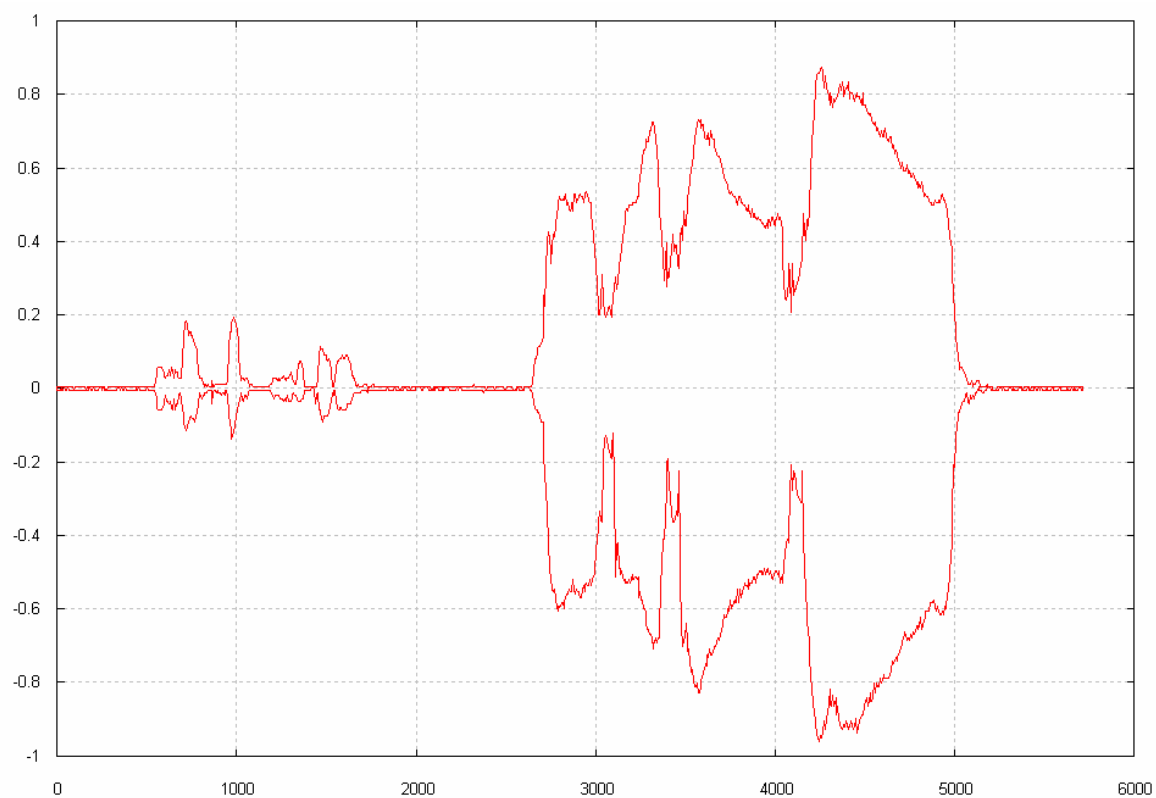
Wyk.2. Histogramy w wybranych punktach dyskretnej osi czasu ($t_1=10$; $t_2=40$)

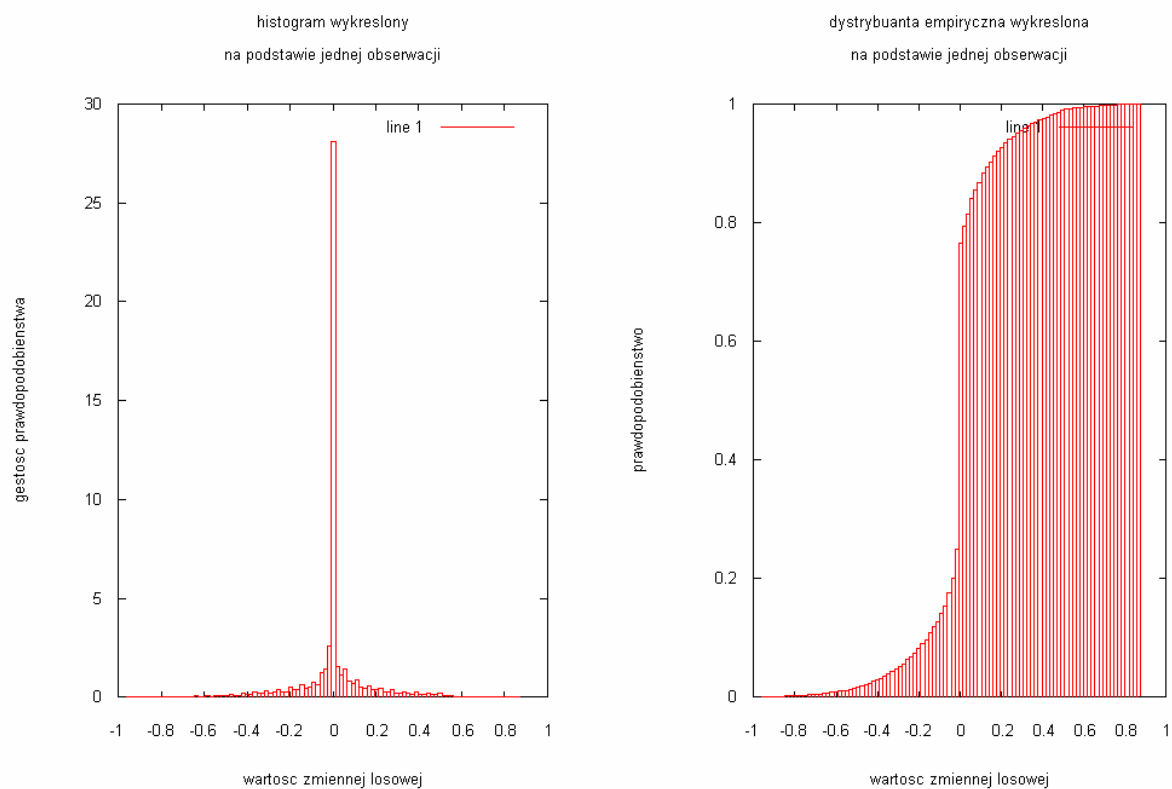
Wyk.3. Histogram na podstawie jednej obserwacji

4. Dystrybuanta i rozkład prawdopodobieństwa dla sygnału mowy

Rozkłady prawdopodobieństwa i dystrybuanty wybranego fragmentu sygnału mowy.

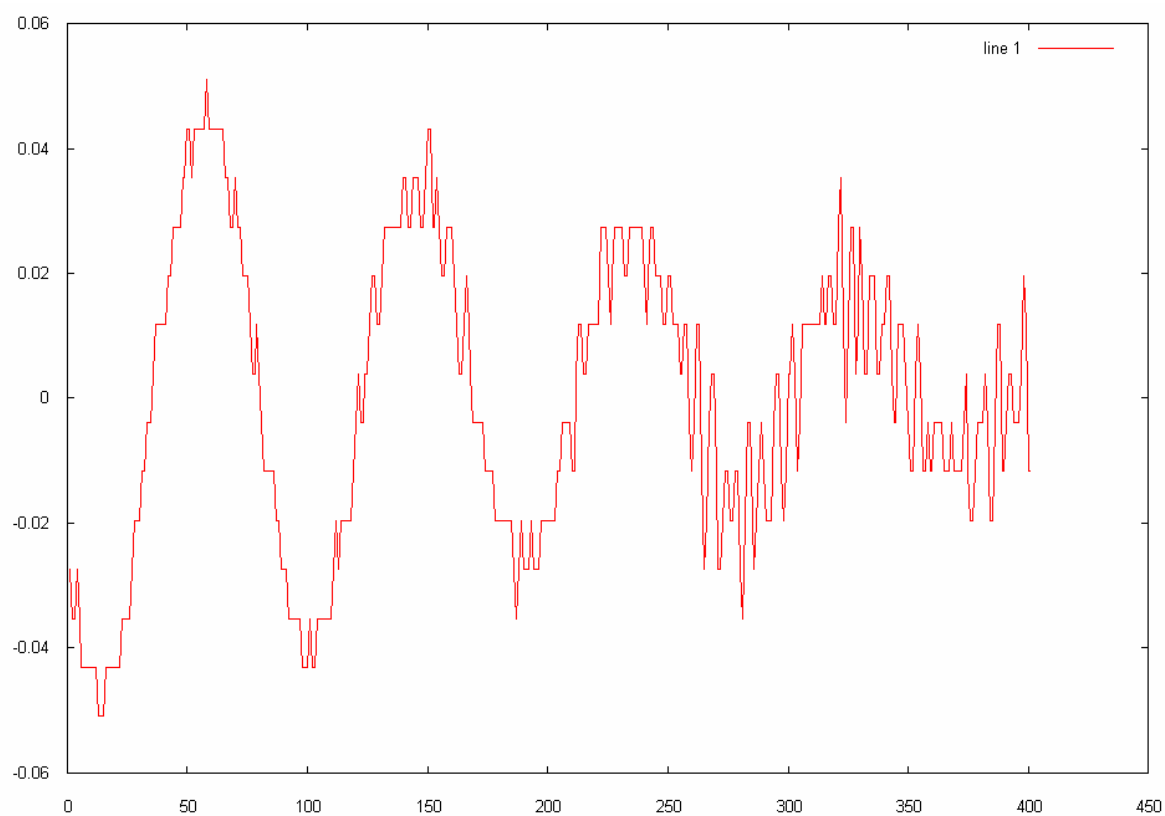

Wyk. Sygnał

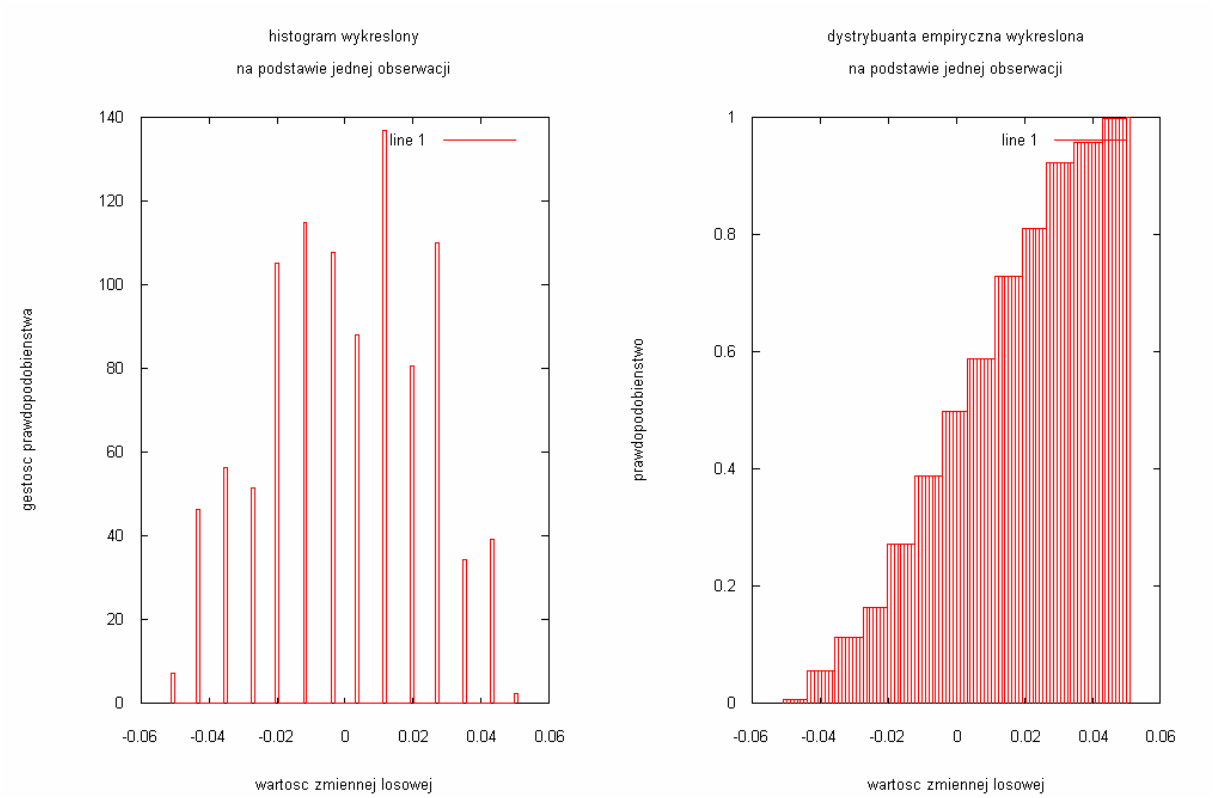

Wyk. Gęstość i dystrybuanta empiryczna całego sygnału wykreślone na podstawie jednej obserwacji

Z rozkładu gęstości prawdopodobieństwa badanego sygnału mowy wynika, że największe prawdopodobieństwo mają wartości bliskie zeru.

Wyk. Odcinek wczytanego sygnału

Wyk. Histogram i dystrybuanta empiryczna wykreślone na podstawie jednej obserwacji